

Чичо, чичо! я кажи ми,
 Чичо милий, обади ми, —
 Исека ми се туй да знамъ.
 Ако има крушки, сливи,
 Какъ ще бѣдемъ ний щастливи,
 Да донесешъ малко намъ!

Чичо, чичо! обади ни
 Чичо милий, донеси ни
 Ябълчици да ядемъ!
 Ний на мама ще обадимъ,
 Шиникъ зрънце ще извадимъ —
 Тебъ награда ще дадемъ.

Цанко.

ЧИЙ Е ЛЕВЪТЪ?

Единъ ученикъ намѣрилъ на пѣтя единъ левъ. Той не казалъ никому за това, а усвоилъ парата. Не се минѣло много и той сѣщо загубилъ лева. Намѣрилъ го втори ученикъ, който наченѣлъ да разпитва: чий е този левъ?

— Мой е, мой е! обадилъ се първий ученикъ. — Азъ го изгубихъ.

— Че ти нѣмаше пари, какъ можеше да изгубишъ? Запитали го другитѣ ученици.

— Азъ нѣмахъ, отговорилъ той, — но си намѣрихъ този левъ и послѣ го изгубихъ, затова е мой.

Всички ученици се изсѣмѣли и първий ученикъ много се засрамиръ.